

عنوان مقاله:

جایگاه ادبی هاتفی در پژوهش‌های معاصر

محل انتشار:

فصلنامه نقد، تحلیل و زیبایی‌شناسی متون (قندپارسی سابق)، دوره 4، شماره 10 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سیدعلی کرامتی مقدم - پردیس شهید بهشتی مشهد

سیده آمنه حسینی جهانگیر - دانشگاه آزاد مشهد

خلاصه مقاله:

هاتفی خرچردی از شاعران بزرگ اواخر دوره تیموری است. او تحصیلات مقدماتی خود را در خرچرد به انجام رساند. پس از آن به هرات رفت و سال‌ها از محضر عبدالرحمن جامی بهره‌مند شد و در کنف حمایت و تربیت او روزگار گذراند. اگر چه در آغاز کار مقلد شاعران بزرگی چون فردوسی و نظامی بود و به تبعیت از آنان آثاری را خلق کرد ولی در بسیاری موارد توانست از حد تقلید فراتر رود و ابتکاراتی داشته باشد. خلاقیت‌های ادبی هاتفی در شعر و آثارش سبب شده است که بعدها او را از شعرای زبردست قرن نهم و دهم هرات و از شاعران صاحب سبک به شمار آورند و او را در تذکره‌ها زبده شعرا و افصح فصحا بخوانند. اگرچه هاتفی شاعر بزرگی بوده و در عهد خود شهرتی کسب کرده است ولی در سده اخیر که اوج پژوهش‌های ادبی به سبک علمی جدید است، پژوهشگران کمتر به جایگاه ادبی هاتفی و نقد و بررسی اشعارش پرداخته‌اند. حال این سؤال پیش می‌آید که پژوهش‌گران در دوره اخیر در آثار خود چه جایگاهی برای هاتفی قائل شده و چه تصویری از او در ذهن خوانندگان ترسیم نموده‌اند؟ در این پژوهش، مقاله‌هایی که در دوره اخیر درباره هاتفی خرچردی نگارش یافته، نقد و بررسی شده است؛ در ادامه جایگاه ادبی هاتفی بر مبنای مباحث مطرح شده پژوهش‌گران معاصر تبیین و توصیف شده است.

کلمات کلیدی:

هاتفی خرچردی، جایگاه ادبی، پژوهش‌های معاصر، و طبقه‌بندی موضوعی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1235714>

